

29/06/2026

Λαμπρό Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο για την εορτή των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων στη Βέροια

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Με λαμπρότητα το πρωί της Δευτέρας, 29ης Ιουνίου 2026, εορτάστηκε η μνήμη των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, του ιδρυτού της Εκκλησίας των Βεροιέων, στον ομώνυμο πανηγυρίζοντα Παλαιό Μητροπολιτικό Ναό της [Βεροίας](#).

Τις καταληκτικές εκδηλώσεις των επετειακών «ΛΒ΄ Παυλείων» τιμούν με την παρουσία τους Ιεράρχες των πρεσβυγενών και νεωτέρων Πατριαρχείων και Αυτοκεφάλων Εκκλησιών.

Στο Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο που τελέστηκε προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σουηδίας κ. Κλεόπας (Οικουμενικό Πατριαρχείο), ο οποίος κήρυξε και τον θείο Λόγο και έλαβαν μέρος ο Θεοφ. Επίσκοπος Μαρεώτιδος κ. Δαμασκηνός (Πατριαρχείο Αλεξανδρείας), ο οποίος χοροστάτησε στον Όρθρο, ο Σεβ. Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως κ. Νήφων (Πατριαρχείο Αντιοχείας), ο Σεβ. Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός (Πατριαρχείο Ιεροσολύμων), ο Θεοφ. Επίσκοπος Λίπγιαν κ. Δοσίθεος (Πατριαρχείο Σερβίας), ο Θεοφ. Επίσκοπος Σεβερίνου και Στρεχαΐας κ. Νικόδημος (Πατριαρχείο Ρουμανίας), ο Σεβ. Μητροπολίτης Νευροκοπίου κ. Σεραφείμ (Πατριαρχείο Βουλγαρίας), ο Θεοφ. Επίσκοπος Αγαράκ Τσάλκης κ. Γρηγόριος (Πατριαρχείο Γεωργίας), ο Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος (Εκκλησία της Ελλάδος), Σεβ. Μητροπολίτης Αργυροκάστρου κ. Ναθαναήλ (Εκκλησία της Αλβανίας), ο Ποιμενάρχης μας Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο Σεβ. Μητροπολίτης Κίτρους κ. Γεώργιος, ο Θεοφ. Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας, καθώς και ο Πρωτ. κ. Αθανάσιος Βουδούρης, εκπρόσωπος της Εκκλησίας της Κύπρου.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας προσεφώνησε και ευχαρίστησε τους Αρχιερείς που συμμετείχαν στην λαμπρή πανήγυρη του ιδρυτού της τοπικής των Βεροίων Εκκλησίας.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σουηδίας κ. Κλεόπα:

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ.κ. Παντελεήμων,

Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι Άγιοι Αρχιερείς,

Σεβαστοί Πατέρες,

Αγαπητοί εν Χριστώ Αδελφοί,

Αγαπημένα μας παιδιά,

Με βαθειά συγκίνηση και ευγνωμοσύνη βρίσκομαι κοντά σας, εκπροσωπώντας την Α. Θ. Παναγιότητα, τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο και την Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία.

Ευχαριστώ θερμά τον Ποιμενάρχη της τοπικής Εκκλησίας, για την καθ' όλα τιμητική πρόσκλησή του προς την ελαχιστότητά μου, να συμμετάσχει στους εορτασμούς των ΛΒ΄ (τριάκοντα δευτέρων) Παυλείων, ενός θεσμού που από το 1995 αναπτύχθηκε σε κύκλο πολιτιστικών, επιστημονικών, καλλιτεχνικών, αθλητικών και λατρευτικών εκδηλώσεων, με διεθνή ακτινοβολία.

Η σημερινή εορτή αποτελεί μία από τις λαμπρότερες πανηγύρεις της εκκλησιαστικής μας ζωής. Είναι αξιοθαύμαστο το γεγονός ότι η θεία Πρόνοια επέλεξε δύο πρόσωπα τόσο διαφορετικά μεταξύ τους, για να αναδείξει την ενότητα της Εκκλησίας.

Παρ' ότι ο Πέτρος ήταν απλός ψαράς από την Βηθσαϊδά και ο Παύλος λόγιος Φαρισαίος από την Ταρσό, ο Κύριος τους κάλεσε, από διαφορετικούς δρόμους, και τους ένωσε σε κοινή αποστολή.

Ο μεν Πέτρος εγκατέλειψε τα δίχτυα, αλλά αρνήθηκε τον Χριστό και έκλαψε πικρώς για την λιποψυχία του· εν τέλει ανεδείχθη «πέτρα» της Εκκλησίας.

Ο δε Παύλος, σφοδρός διώκτης των χριστιανών, μεταστράφηκε στον δρόμο προς την Δαμασκό και έγινε Απόστολος των Εθνών, ιδρύοντας κοινότητες και αφήνοντας ως πνευματική παρακαταθήκη τις επιστολές του.

Και οι δύο έγιναν φορείς του αυτού Αγίου Πνεύματος. Αφιέρωσαν ολόκληρη την ζωή τους στην διακονία του Ευαγγελίου. Και οι δύο σφράγισαν το αποστολικό τους έργο με το αίμα του μαρτυρίου.

Το μεγαλείο του Πέτρου δεν βρίσκεται μόνο στην ομολογία του, αλλά και στην μετάνοιά του, διότι εκείνος που ομολόγησε πρώτος τον Χριστό, ήταν ο ίδιος που Τον αρνήθηκε την νύκτα του Πάθους. Κι όμως, δεν απελπίστηκε. Έκλαυσε πικρώς. Ταπεινώθηκε. Μετανόησε και η μετάνοιά του έγινε πηγή αγιασμού.

Η Εκκλησία βλέπει στον Πέτρο, όχι μόνο τον ομολογητή της πίστεως, αλλά και το αιώνιο πρότυπο του μετανοούντος ανθρώπου. Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς θαυμάζει την πορεία του Πέτρου, από την ανθρώπινη αδυναμία στην θεία χάρη.

Ο Πέτρος υπήρξε ο πρώτος που εξέφρασε με πληρότητα την πίστη της Εκκλησίας. Όταν ο Κύριος ρώτησε τους μαθητές Του: «Υμείς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;», εκείνος απήντησε, με θεία έμπνευση: «Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος».

Η ομολογία αυτή δεν ήταν προϊόν ανθρώπινης σοφίας. Ήταν θεία αποκάλυψη, γι' αυτό και ο Χριστός απήντησε: «Οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι σὰρξ καὶ αἷμα, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

Ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας διδάσκει ότι ο Πέτρος έγινε στόμα ολοκλήρου του Αποστολικού χορού, ενώ ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος τον αποκαλεί «κορυφαίον του χορού των μαθητών» και αναρωτιέται: «Τι μείζον Πέτρου; ή τι ίσον Παύλου;» – ποιος είναι, δηλαδή, μεγαλύτερος από τον Πέτρο, ή ίσος με τον Παύλο; Τους αποκαλεί «μακαρία δυάδα» και «παρηγορία των εθνών».

Και ποιος μπορεί να μην συγκινηθεί βλέποντας τον Αναστημένο Χριστό να απευθύνει τρεις φορές την ερώτηση: «Σίμων Ιωνά, αγαπάς με;» και να παραδίδει στα χέρια του την φροντίδα της Εκκλησίας Του;

Δίπλα στον Πέτρο στέκεται ο μέγας Παύλος, ο Απόστολος των Εθνών, ο διδάσκαλος της Οικουμένης, το εκλεκτό σκεύος της χάριτος.

Εάν ο Πέτρος φανερώνει το θαύμα της μετανοίας, ο Παύλος φανερώνει το θαύμα της μεταμορφώσεως, διότι εκείνος που κατεδίωκε την Εκκλησία, έγινε ο μεγαλύτερος υπερασπιστής της. Εκείνος που πολεμούσε το όνομα του Χριστού,

έγινε ο ενδοξότερος κήρυκός Του.

Η πορεία προς την Δαμασκό αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες αποκαλύψεις της δύναμης του Θεού μέσα στην ιστορία. Ένα φως από τον ουρανό, μία φωνή θεϊκή, ένα κάλεσμα σωτηρίας. «Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;»

Από εκείνη την στιγμή, ολόκληρη η ζωή του άλλαξε. Ο Χριστός έγινε η αρχή, το μέσον και το τέλος της υπάρξεώς του, γι' αυτό αργότερα θα γράψει: «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός» και «Εμοί το ζην Χριστός και το αποθανείν κέρδος».

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος διερωτάται, ποια γλώσσα μπορεί να περιγράψει το μεγαλείο της ψυχής του. Τον παρουσιάζει ως άνθρωπο, που ξεπέρασε κάθε ανθρώπινο μέτρο αγάπης προς τον Θεό, που είχε μέσα του μία ακατάπαυστη φωτιά του Αγίου Πνεύματος, που δεν λογάριαζε, ούτε κινδύνους, ούτε θανάτους.

Και πράγματι. Ποιος άλλος υπέμεινε τόσες φυλακίσεις, τόσες μαστιγώσεις, τόσους λιθοβολισμούς, τόσα ναυάγια, τόσες στερήσεις, για χάρη του Χριστού; Ποιος άλλος διέτρεξε τόσες χώρες και τόσες πόλεις, κηρύττοντας Χριστό Εσταυρωμένο και Αναστάντα;

Η Εκκλησία δεν εορτάζει χωριστά τους δύο Αποστόλους, αλλά τους τιμά μαζί. Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς παρατηρεί ότι η Εκκλησία τους στεφανώνει, με κοινή δόξα και κοινή τιμή.

Ο Πέτρος και ο Παύλος είναι δύο διαφορετικοί δρόμοι που οδηγούν στην ίδια αγιότητα. Ο ένας φανερώνει την δύναμη της πίστεως και ο άλλος την δύναμη της χάριτος. Ο ένας υπήρξε πρώτος στην ομολογία. Ο άλλος πρώτος στους αποστολικούς κόπους. Ο ένας άνοιξε τον δρόμο. Ο άλλος μετέφερε το Ευαγγέλιο στα πέρατα της Οικουμένης.

Και οι δύο έγιναν μάρτυρες της ίδιας αλήθειας, γι' αυτό και η υμνολογία της Εκκλησίας τους αποκαλεί: «Ζεύγος ιερώτατον», «των Αποστόλων πρωτοθρόνους και της οικουμένης διδασκάλους» και «φωστήρας».

Ο μοναδικός σκοπός της ζωής τους ήταν να κηρύξουν τον Χριστό, να πεθάνουν για τον Χριστό και τελικώς να ζήσουν αιωνίως μαζί Του. Ας αναλογιστούμε, λοιπόν, το τίμημα που κατέβαλαν για την πίστη τους. Και οι δύο σφράγισαν το αποστολικό τους έργο με το μαρτύριο στην Ρώμη. Ο Πέτρος σταυρώθηκε, ενώ ο Παύλος αποκεφαλίστηκε.

Το κήρυγμά τους δεν ήταν θεωρία, ούτε φιλοσοφική διδασκαλία. Ήταν μαρτυρία ζωής και θανάτου, γι' αυτό και ο λόγος τους εξακολουθεί να συγκλονίζει τις καρδιές των ανθρώπων, μετά από δύο χιλιάδες χρόνια, αν και η σημερινή

πραγματικότητα μάς πληγώνει.

Μαίνεται ο πόλεμος στην Ουκρανία, κλιμακώνονται οι συγκρούσεις στην Μέση Ανατολή, νέες εστίες βίας ανάβουν παντού. Η κοινωνία μας διχάζεται από ιδεολογίες πολιτικές και προσωπικές αντιπαλότητες.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, οι πρωτοκορυφαίοι Πέτρος και Παύλος μάς καλούν, να θυμηθούμε ότι «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος ... πάντες γὰρ ὑμεῖς εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. 3,28).

Ιδιαίτερα στις ημέρες μας, όπου η πίστις δοκιμάζεται από την αδιαφορία, τον σχετικισμό, τον πνευματικό αποπροσανατολισμό, την σύγχυση και την πνευματική αποξένωση, η μαρτυρία των Πρωτοκορυφαίων γίνεται ακόμη πιο επίκαιρη και διαχρονική.

Μας υπενθυμίζουν ότι η αλήθεια του Χριστού δεν είναι μία ιδέα ανάμεσα σε άλλες ιδέες, αλλά η οδός της ζωής και της σωτηρίας και αυτή η αλήθεια αξίζει κάθε θυσία. Ο Πέτρος μας διδάσκει να σηκωνόμαστε, μετά την πτώση. Ο Παύλος μας διδάσκει να μεταμορφώνουμε ολόκληρη την ζωή μας, διά της χάριτος.

Η Εκκλησία τους τιμά μαζί, ψάλλοντας: «Ποῖοις εὐφημιῶν στέμμασιν αναδήσωμεν Πέτρον και Παῦλον; τούς διηρημένους τοῖς σώμασι καί ἡνωμένους τῷ πνεύματι».

Η αγιογραφία τους παρουσιάζει, να αγκαλιάζουν ο ένας τον άλλον και να κρατούν μαζί μία μικρή Εκκλησία, υποδηλώνοντας, ότι μέσα απ' αυτήν την ενότητα, ο καθένας τους πρόσφερε διαφορετική μαρτυρία.

Παρά τις διαφορετικές καταβολές τους, η αγάπη τους για τον Χριστό τους έκανε να προχωρήσουν «ὁμοθυμαδόν», να κηρύξουν την ίδια πίστη και να μαρτυρήσουν την ίδια αλήθεια.

Ας αγωνιστούμε κι εμεῖς για ειρηνική συνύπαρξη, στήριξη σε όσους υποφέρουν από την φτώχεια και τον πόλεμο. Ας μην επιτρέψουμε, να επικρατήσει ο λόγος της βίας και του μίσους, αλλά ο ειρηνοποιός λόγος του Χριστού. Η ενότητα, εξάλλου, δεν επιβάλλεται με την βία, αλλά χαρίζεται ως δωρεά του Αγίου Πνεύματος.

Η Βέροια δικαίως καυχάται για τον Απόστολο των Εθνών, ο οποίος έφθασε διωκόμενος από τους Θεσσαλονικείς Ιουδαίους και αναδείχθηκε για τους Βεροιεῖς διδάσκαλος και καθοδηγητής στην πίστη. Ο λόγος που κήρυξε από το Βήμα παραμένει μέχρι σήμερα ζωντανός και φωτίζει την ζωή μας.

Επιτρέψτε μου, κλείνοντας, να διαβιβάσω σε όλους σας τις εγκάρδιες πατρικές ευχές και ευλογίες της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητας του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, σε όλους όσοι κοπίασαν για την επιτυχία των

Παυλείων και ιδιαιτέρως στον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη σας και τους αξίους συνεργάτες του.

Καθώς λοιπόν τιμούμε σήμερα την σεπτή μνήμη Πέτρου και Παύλου, ας τους παρακαλέσουμε να ενισχύουν και την δική μας πορεία προς Εμμαούς. Να μας διδάξουν την πίστη του Πέτρου. Να μας χαρίσουν τον ζήλο του Παύλου. Να μας εμπνεύσουν την αγάπη προς την Εκκλησία. Να μας οδηγήσουν σε βαθύτερη μετάνοια. Να μας καταστήσουν αληθινούς μαθητές του Κυρίου. Αμήν!

Προσφώνηση Μητροπολίτου Βεροίας κ.. Παντελεήμονος

Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἀξιωθήκαμε καί φέτος νά ἐορτάσουμε εὐφροσύνως στόν περικαλλῆ αὐτό ναό, τόν ἀφιερωμένο στούς δύο πρωτοκορυφαίους ἀποστόλους, στόν ἀπόστολο Παῦλο, τό «σκεῦος τῆς ἐκλογῆς», καί στόν ἀπόστολο Πέτρο, τήν «πέτρα τῆς πίστεως», κατά τούς λόγους τοῦ Κυρίου, καί νά τιμήσουμε ιδιαιτέρως «τούς ἀγῶνας καί τάς βασάνους διά Χριστόν», ἀλλά καί «τό σεπτόν μαρτύριον» τοῦ διδασκάλου τῶν Βεροιέων καί ἰδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, καί συγχρόνως νά ἀντλήσουμε χάρη ἀπό τή χάρη του καί δύναμη ἀπό τή θεία δύναμη πού εἶχε καί ἐκεῖνος, γιά νά συνεχίσουμε νά τρέχουμε «τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα» καί νά γίνουμε μιμητές του, καθῶς καί ἐκεῖνος τοῦ Κυρίου μας.

Αὐτή τήν ἱερή στιγμή, στό τέλος τῆς πανηγυρικῆς πολυαρχιερατικῆς θείας Λειτουργίας, τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνότητος τῆς Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ

Σώματος τοῦ Χριστοῦ, πού γίνεται ἐμφανέστερη χάρη στήν παρουσία καί συμμετοχή τῶν Ἐκπροσώπων τῶν πρεσβυγενῶν καί νεωτέρων Πατριαρχείων καί τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, αἰσθάνομαι γιά μία ἀκόμη φορά τήν ἀνάγκη νά εὐχαριστήσω ἀπό καρδίας τόσο τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό μας Πατριάρχη καί τούς Μακαριωτάτους Προκαθημένους ὅσο καί τούς Σεβασμιωτάτους καί Θεοφιλεστάτους Ἐκπροσώπους τους, γιατί λάμπρυναν μέ τήν παρουσία τους τίς λατρευτικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως πρός τιμήν τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Παύλου.

Ἰδιαιτέρως ὅμως θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω θερμότατα τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος χοροστάτησε καί μᾶς ὁμίλησε θεολογικά καί ἐμπνευσμένα κατά τόν χθεσινό πανηγυρικό πολυαρχιερατικό Ἑσπερινό.

Νά εὐχαριστήσω ἀπό καρδίας τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Μαρεώτιδος κ. Δαμασκηνό, Ἐκπρόσωπο τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου, ὁ ὁποῖος χοροστάτησε σήμερα στόν Ὅρθρο.

Καί ἀκόμη νά ἐκφράσω τίς ὀλοκάρδιες εὐχαριστίες μου πρός τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σουηδίας κ. Κλεόπα, Ἐκπρόσωπο τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος προεξῆρχε τῆς πανηγυρικής πολυαρχιερατικῆς θείας Λειτουργίας καί μᾶς ὁμίλησε μεστά καί ἐπίκαιρα.

Εὐχαριστῶ τέλος θερμά τούς ἄρχοντες τοῦ τόπου μας, τίς πολιτικές καί στρατιωτικές ἀρχές, τούς ἐλλογιμωτάτους Συνέδρους, τούς ἐκπροσώπους τῶν φορέων, τόν κλῆρο, τούς μοναχούς καί τίς μοναχές, τούς ἱεροψάλτες καί τόν πιστό λαό, πού συνέρρευσε γιά νά τιμήσουμε ὁμοθυμαδόν τόν τρισμέγιστο φωστῆρα τῶν Ἐθνῶν καί τῆς Βεροίας, τόν μέγα ἀπόστολο Παῦλο, ἀλλά καί τόν ἐκκλησιαστικό τηλεοπτικό σταθμό 4E πού μετέδωσε ἀπό τή Βέροια σέ ὅλο τόν κόσμο τίς λατρευτικές ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ὁποίου ταπεινά ἐπικαλοῦμαι τή χάρη καί τήν εὐλογία σέ ὅλους μας.

Της ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ἐπιμελήθηκαν ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Αρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγῆς καὶ ὁ Προϊστάμενος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Αρχιμ. Πρόδρομος Γκιρτζαλιώτης. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τελέστηκε μνημόσυνο γιὰ τοὺς μακαριστοὺς Μητροπολίτες Βεροίας κυρὸ Παῦλο καὶ Δράμας κυρὸ Παῦλο.

Στὴ Θεία Λειτουργία παρέστησαν τοπικοὶ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἄρχοντες καὶ πλῆθος εὐσεβῶν Βεροιέων καὶ τέθηκε σὲ προσκύνηση τεμάχιο τοῦ Ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πού φυλάσσεται στὴν ἱερὰ Μητρόπολη.

Μετά τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ λοιποὶ προσκεκλημένοι

μετέβησαν στο Μητροπολιτικό Μέγαρο Βεροίας, όπου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων προσέφερε ενθύμια και εξέφρασε τις θερμές του ευχαριστίες για τη συμμετοχή τους στις επιστημονικές και λατρευτικές εκδηλώσεις των ΑΒ΄ Παυλείων.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

[Διαβάστε επίσης: Πολυαρχιερατικός Εσπερινός των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου στη Βέροια \(ΦΩΤΟ\)](#)